

Arrest

nr. 264 873 van 3 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 12 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 1 maart 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op X 2002 en geregistreerd in Nasiriyah, Dhi Qar. U bent een soennitische moslim van Arabische afkomst. Uw ouders zijn afkomstig van Koeweit en zijn in 2003 naar Irak verhuisd. U leefde in het ouderlijk huis en heeft vier broers en twee zussen.

Uw vader was imam van een soennitische moskee in Nasiriyah. In 2007 werd uw vader bedreigd omdat hij opriep tot gebed in een soennitische moskee terwijl jullie in sjiitisch gebied woonden. Via doodsbedreigingen probeerden ze uw vader verschillende keren te stoppen. Uw vader bleef echter oproepen tot het gebed. In 2007 of 2008 werd u vader fysiek aangevallen door enkele mannen en half verlamd geslagen. Jullie zijn nadien in 2008 verhuisd naar Qalat Sukkar. Ook in Qalat Sukkar bleef uw vader zich echter bedreigd voelen. In oktober 2009 bent u op zesof zevenjarige leeftijd omwille van de problemen van uw vader samen met uw oudere broer T.(...) naar Bagdad vertrokken. Vanuit Bagdad zijn jullie verder naar Erbil gereisd.

Vanuit Erbil reisde u zonder uw broer naar Turkije waar u verbleven heeft in Samsun en Ankara tot eind 2016. U reisde toen verder naar Griekenland waar u bijna drie jaar heeft verbleven. Via de Balkan-route reisde u vervolgens verder naar België waar u toekwam in november 2019.

Op 12 november 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart (origineel), uw geboorteakte (kopie), een naamkaartje van uw psychologe (origineel) en correspondentie per email tussen uw advocaat en voogd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Dhi Qar opgesloten te worden door uw vader en niet naar school te kunnen gaan omdat uw vader vreest dat u vermoord zou worden omdat u een soenniet bent in een sjiitische omgeving.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste slaagt u er niet in duidelijkheid te verschaffen over uw beweerde moment van vertrek uit Irak en vermeende langdurige verblijf in Turkije na uw vertrek uit Irak. Uw verklaringen over uw verblijf in Turkije bevatten immers talrijke tegenstrijdigheden die uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang brengen. Zo verklaarde u op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u vertrokken bent uit Irak en naar Turkije bent gegaan in oktober 2009 (p. 20). Op uw fiche 'niet-begeleide minderjarige vreemdeling' staat echter vermeld dat u vanuit Irak naar Turkije bent gereisd in mei 2018 (zie documenten in het administratief dossier). U vermeldde verder tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u in Turkije in Akara en Samsun heeft verbleven en vanuit Izmir bent vertrokken uit Turkije (p. 22). Bij DVZ vertelde u daarentegen dat u in Ankara, Samsun en Çorom heeft verbleven (DVZ-verklaring, vraag 33). U werd hiermee geconfronteerd op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS en verklaarde duidelijk dat u niet in Çorom bent geweest (p. 22-23). U verklaarde voor het CGVS ook dat u in Samsun bij een Iraaks gezin verbleef en in Ankara in een huurhuis met Irakese en Syrische jongens. Dit is opnieuw tegenstrijdig met wat u voor de DVZ vertelde (DVZ-verklaring, vraag 33). Voor de DVZ vertelde u dat u eerst in een jeugdhoezel woonde en daarna de oom van uw vader kwam en u bij hem woonde. Hiermee geconfronteerd op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS ontkende u dat u bij de

oom van uw vader zou hebben gewoond. U zou in Turkije helemaal geen familie hebben gezien (p. 22-23). U verklaarde voor het CGVS eveneens dat u in 2016 met een boot met andere vluchtelingen naar Griekenland gegaan. Wanneer u op het persoonlijk onderhoud gevraagd werd dit jaartal te bevestigen antwoordde u dan dat het nieuwjaar 2017 was (p. 21). Voor de DVZ daarentegen had u verklaard dat uit Turkije was vertrokken in 2018 en Griekenland was binnengekomen in mei 2018 (DVZ-verklaring, vraag 33). U verklaarde voor het CGVS ook dat u 3 jaar in Griekenland bent gebleven terwijl u afgaande op uw verklaringen voor de DVZ betreffende uw aankomst (mei 2018) en vertrek (juni of juli 2019) maximaal 14 maanden in Griekenland kan hebben verbleven (DVZ-verklaring, vraag 33). Geconfronteerd met deze talrijke tegenstrijdigheden gaf u aan dat ze het fout zouden hebben genoteerd (p. 21). U verklaarde ook dat de tolk bij de DVZ een Libanese was, 'een vieze Libanese' (p. 22). Uw impliciete bewering dat de tolk verantwoordelijk zou zijn voor zoveel fouten kan echter bezwaarlijk een afdoende verklaring zijn voor de talrijke tegenstrijdigheden. U verklaarde bij het begin van het interview bij het CGVS immers wel degelijk dat het interview bij DVZ goed was verlopen en het verslag u op het einde van het interview werd voorgelezen. U heeft bij de DVZ ook helemaal geen correcties bij het interview aangebracht nadat het verslag u werd voorgelezen. Op de vraag of u nog opmerkingen had met betrekking tot uw gesprek bij DVZ antwoordde u bij het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS duidelijk 'nee'. Het is ook pas na confrontatie met de talrijke tegenstrijdigheden dat u het werk van de tolk in twijfel trok. Het is zeker niet uit te sluiten dat er eens iets fout zou zijn vertaald maar we mogen dan redelijkerwijze toch verwachten dat u het zou hebben gecorrigeerd. Het is hoe dan ook moeilijk in te zien dat het werk van een tolk, van Libanese of andere origine, tot zoveel fundamentele tegenstrijdigheden zou hebben geleid bij de vertaling van het Arabisch naar het Nederlands. Voorgaande vaststellingen doen in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U gaf immers zowel tegenstrijdige verklaringen over het tijdstip van vertrek uit Irak, over uw verblijfplaatsen in Turkije, over bij wie u verbleef in Turkije, over uw moment van vertrek uit Turkije en over de duur van uw verblijf in Griekenland en vertelt op zijn minst op deze punten de waarheid niet. We moeten hieraan nog toevoegen dat u ons op de datum van het persoonlijk onderhoud op 1 maart 2021 een email heeft doorgestuurd met communicatie van uw voogd aan uw advocaat (zie documenten in het administratief dossier). Hieruit kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u op 24 juli 2020 een gesprek had met uw advocaat en uw voormalige voogd en waaruit blijkt dat op dat gesprek op 24 juli 2020 nog meer tegenstrijdigheden naar voor kwamen. In de e-mail wordt melding gemaakt van 2 tegenstrijdigheden tussen enerzijds het interview bij DVZ en anderzijds het gesprek op 24 juli 2020 met uw advocaat en uw voormalige voogd. Bij de DVZ had u zoals in de e-mail wordt opgemerkt inderdaad aangegeven dat u vertrokken was uit Irak in november 2009. Op het gesprek van 24 juli 2020 daarentegen, zo leiden we af uit de e-mail, gaf u aan dat u vertrokken was uit Irak in november 2010. Dat komt bovendien niet overeen met wat u bij het CGVS vermeldde (oktober 2009, p. 20) noch met wat is aangegeven op de fiche 'niet-begeleide minderjarige vreemdeling' (mei 2018). Bij de DVZ had u, zoals in de e-mail wordt opgemerkt, inderdaad eveneens aangegeven dat u in 2018 met de boot van Turkije naar Griekenland was vertrokken. U zou dan ongeveer 8 tot 9 jaar in Turkije zijn gebleven, volgens wat u bij de DVZ verklaarde. Op het gesprek van 24 juli 2020 daarentegen, zo leiden we af uit de e-mail, gaf u aan dat u ongeveer 5 jaar in Turkije bent gebleven. Deze versie van de feiten verschilt dan bovendien van wat u bij het CGVS vertelde, met name en zoals hoger reeds aangegeven, dat u vertrokken bent naar Turkije in oktober 2009 en daar vertrokken bent op 1 januari 2017. Er zijn bovendien niet enkel deze bijkomende tegenstrijdigheden. We stellen ook vast dat er in de mail die we van u konden ontvangen verder geen melding wordt gemaakt van andere fouten die zouden zijn gemaakt bij DVZ, wat onze overtuiging dat de tegenstrijdigheden tussen wat u voor de DVZ vertelde en wat u voor het CGVS vertelde niet te wijten zijn aan fouten van de tolk bij DVZ, allerminst weerlegt. De vaststellingen uit de e-mail die u het CGVS bezorgde doen aldus nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Het feit dat u volgens uw beweringen op zeer jonge leeftijd uit Irak vertrok en het feit dat u nog minderjarig was op het moment van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België, kunnen niet worden gezien als verschoningen voor bovenvermelde tegenstrijdigheden. Op het moment van uw verzoek in België was u reeds 17 jaar en dus geen infans en stond u in nauw contact met uw familie, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat u eventuele hiaten in uw geheugen omwille van uw beweerdde zeer jeugdige leeftijd bij uw vertrek uit Irak kon opvullen met informatie die u via uw familie ontving. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment van uw vertrek uit Irak, de duur en omstandigheden van uw verblijf uit Turkije alsook de chronologie van uw verdere verblijf tot uw aankomst in België, toch kernelementen van uw relaas, ondermijnt in zeer ernstige mate de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten tweede zijn uw verklaringen over de problemen van uw vader als soennitische imam in een sjiietische omgeving heel vaag en bevatten uw verklaringen ernstige tegenstrijdigheden waardoor de aannemelijkheid van uw asielaanvraag over de problemen van uw vader in vraag kan worden gesteld. Zo weet u heel weinig over wie uw vader vervolgde in de periode 2007/2008. U verklaarde in eerste instantie, op de vraag met wie uw vader juist problemen had, dat dit de milities waren. U gaf aan niet te

weten welke militie dat waren. Wanneer u dan werd gevraagd of u dat niet gevraagd had aan uw vader antwoordde u het volgende: 'Nee, ik heb het niet gevraagd omdat ik het haat. Ik wil niet erover spreken (p. 15).' Verder verklaarde u dan dat u denkt dat uw vader het zelf niet weet. Het is voor het CGVS echter onduidelijk hoe u dan zou weten dat uw vader het zelf niet weet als u het niet gevraagd heeft. Uw verklaring dat uw vader, moest hij het weten, de naam direct zou zeggen (p. 15) kan niet overtuigen gezien u beweerde er niet over te willen spreken. Hoe dan ook heeft u ongeveer wekelijks contact met uw vader (p. 6). Indien u werkelijk zou vervolgd worden omwille van de problemen die uw vader had en dit de reden is waarom u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, mogen we toch redelijkerwijze aannemen dat u uw vader zou hebben gevraagd met wie hij dan problemen had. We mogen toch aannemen dat u daar duidelijkheid over zou hebben gevraagd. Dat u daar niet over gesproken heeft zet toch vraagtekens bij de waarachtigheid van uw asielrelaas. Bovendien verklaarde u voor het CGVS dat uw vader in 2007 of 2008 in elkaar werd geslagen waardoor hij half verlamd is geraakt (p. 12). Dat betekent dat dit dus gebeurde in de periode dat u nog in Irak was. Bij de DVZ daarentegen verklaarde u, op de vraag of uw vader nog problemen heeft gehad na uw vertrek, dat een bende bij uw vader is geweest en ze hem sloegen waardoor hij verlamd is voor 50 procent (DVZ-vragenlijst, vraag 5). Het feit dat u diezelfde gebeurtenis bij DVZ plaatste na uw vertrek en bij het CGVS voor uw vertrek is toch zeer opmerkelijk. U kan zich daar moeilijk in vergissen gezien de ernst van de vermeende vervolgingsfeiten. We moeten verder nog vaststellen dat u bij het CGVS beweerde dat uw broer S.(...) omwille van het probleem van uw vader samen met uw grootouders via Jordanië naar Amerika is gegaan (p. 7). U verklaarde verder in het persoonlijk onderhoud echter dat uw broer S.(...) voor de problemen van uw vader is vertrokken naar Amerika en voegde er nog aan toe dat uw broer Irak nooit is binnen gekomen (p.19). Deze vaststellingen doen ons verder twijfelen aan de waarachtigheid van uw asielrelaas over de problemen van uw vader.

Ten derde moeten we opmerken dat zelfs wanneer we zouden aannemen dat de problemen van uw vader als soennitische imam in een sjiitische omgeving waar zouden zijn, waar we dus ernstige twijfels bij hebben zoals hoger aangegeven, deze problemen sowieso niet meer actueel zijn en u zelf niet in concreto kan aantonen waarom u zelf nog problemen zou kennen omwille van de vroegere problemen van uw vader. Zo verklaarde u dat uw vader, na een periode zonder problemen van 2003 tot 2007, met de dood werd bedreigd en moest stoppen met op te roepen tot het gebed en uiteindelijk in elkaar werd geslagen in de periode 2007/2008 (p. 11-12). U beweerde eveneens dat uw vader niet meer bedreigd is geweest of op andere manieren is lastig gevallen sinds het incident in 2007/2008. Uw vader is direct na het incident met zijn familie verhuisd van Nasiriyah naar Qalat Sukkar en was ook geen imam meer (p. 13, p. 16). U zei bovendien zelf dat ze uw vader niet meer viseren (p. 18). U kan daarom niet aannemelijk maken dat de problemen van uw vader vandaag, ruim 12 jaar na de vermeende feiten, nog actueel zijn. Bovendien bleef u steken in algemene verklaringen wanneer u werd gevraagd waarom u zelf vandaag nog problemen zou kennen. U antwoordde dat dit is omdat uw vader vreest voor uw leven omdat u soenniet bent (p. 17). U verklaarde ook dat de meerderheid van de soennieten problemen kent in Irak (p. 14) en dat uw vader u heeft gezegd dat alle soennieten werden gevisieerd (p. 16). Een verwijzing naar of het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, uw soenniet zijn, volstaat echter niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en u blijft hier, nog afgezien van onze twijfels bij de waarachtigheid van uw relaas, in gebreke. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt helemaal niet dat alle soennieten in Irak problemen zouden kennen. Het loutere feit een soenniet te zijn in Irak volstaat op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Wat de situatie van de soennieten in Dhi Qar betreft, blijkt uit die informatie waarover het CGVS beschikt (de COI Focus "Irak. De positie van de soennitische minderheid in Zuid-Irak", d.d. 24 augustus 2017; de COI Focus "Irak. De positie van de soennitische minderheid in Dhi Qar", d.d. 19 april 2019; en de COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer", d.d. 11 oktober 2017) dat de situatie in Zuid-Irak, en in Dhi Qar in het bijzonder, actueel niet van die aard is dat iedere soenniet er nood heeft aan internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie voor soennieten in Zuid-Irak precair kan zijn, in het bijzonder voor soennitische moslims die een vooraanstaande rol spelen in het openbare leven. Soennitische moslims ervaren discriminatie omwille van de perceptie dat ze het Saddam-regime en terreurbewegingen zoals IS een warm hart toedragen. Uit dezelfde informatie blijkt dat de dreigementen en de geweldplegingen ten aanzien van de soennitische minderheid in Dhi Qar in de loop van 2013 en 2014 toenamen. Na het offensief van IS in juni 2014 werd de soennitische minderheid in Nasiriyah met wraakacties bedreigd. Dergelijke dreigementen gingen vooral uit van de familieleden van Iraakse soldaten die vermist raakten bij het offensief van IS in Centraal-Irak. Sinds 2015 is er evenwel weinig tot geen gerapporteerd geweld

ten aanzien van de soennitische minderheid in Zuid-Irak, en worden er in de provincie Dhi Qar nauwelijks incidenten gemeld waarbij de plaatselijke soennitische minderheid het slachtoffer wordt. Er vonden de afgelopen jaren wel herhaaldelijk anti-terreuroperaties plaats in de provincie Dhi Qar die bedoeld waren om aanslagen van IS tegen te gaan. Het is echter onduidelijk hoezeer de lokale soennitische minderheid onder deze anti-terreuroperaties te lijden had. Troepenverplaatsingen van het Iraakse leger en de veiligheidsdiensten naar het front met IS creëerden voorts een tekort aan leger- en politiepersoneel in Zuid-Irak, en leidden in de loop van 2015 tot een toename van het crimineel en tribaal geweld in de regio. Tegelijkertijd nam de invloed van sjiitische milities, die soms controleposten bemannen, toe. De meerderheid van de excessen waaraan de sjiitische milities zich schuldig maken is evenwel in Centraal-Irak gesitueerd. Berichten dat soennieten bij verplaatsingen in Zuid-Irak systematisch moeilijkheden ondervinden, zijn er niet. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen sprake is van systematische vervolging van soennieten in Zuid-Irak. Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit soenniet te zijn in Zuid-Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling. Hieruit volgt dat een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft. U moet uw vrees voor vervolging dus zoals eerder gesteld in concreto aantonen.

Ten vierde toont u helemaal niet aan dat u omwille van de Koeweitische origine van uw familie problemen heeft gekend of bij terugkeer naar Irak problemen zou kennen. Uit uw verklaringen blijkt dat uw familie, in het bijzonder uw vader, die als soennitische imam opriep tot het gebed in een sjiitische omgeving, aldus problemen kende in de periode 2007/ 2008 omwille van sektarische spanningen. U verklaarde dat naar aanleiding van de oorlog van Saddam in 2003 de nationaliteit van uw familie werd ingetrokken in Koeweit omdat uw familie naar Jordanië en Irak was vertrokken (p. 6). Uw familie zou dus op een bepaald moment staatloos zijn geweest. Dat staat echter in contrast met wat u net daarvoor op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde. U stelde: 'Nadat mijn familie zich in Nasiriyah heeft gevestigd, heeft mijn vader de documenten voor ons in Irak geregeld. Toen heeft hij afstand genomen van zijn Koeweitse nationaliteit en de Irakese in de plaats gekregen (p. 6).' U kan dus niet aannemelijk maken dat uw familie staatloos zou zijn gebleven in Irak en daardoor problemen zou hebben gekend. Bovendien zijn actuele problemen omwille van een Koeweitische origine ook weinig aannemelijk omdat u heel duidelijk aangaf dat uw familie omwille van deze reden geen problemen heeft gekend voor 2007/2008 (p. 12) en na de periode 2007/2008 (p. 13), zoals hoger reeds vermeld. Het feit dat uw familie enkel in de periode 2007/2008 problemen heeft gekend en dit volgens uw eigen verklaringen omwille van de aanstelling van uw vader als soennitische imam in hoofdzakelijk sjiitisch gebied, maakt vervolging omwille van een Koeweitische origine niet aannemelijk.

Tot slot en ten vijfde, gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS aan dat uw vader klacht heeft ingediend bij de politie tegen de aanval van de milities in 2007/2008. Hij zou een rechtszaak opgestart hebben maar dat heeft niets opgebracht. U zou ons de documenten van de rechtbank hebben opgestuurd. Het CGVS kon echter niets ontvangen in dit verband. Uw advocaat werd eveneens expliciet per mail van 10 maart 2021 (zie documenten in het administratief dossier) gevraagd om deze stukken en eventueel andere ontbrekende documenten door te sturen. Echter, het CGVS kon tot op heden niets ontvangen van uw advocaat en kon aldus geen rekening houden met het beweerde bestaan van documenten die de rechtszaak van uw vader tegen de milities moeten bewijzen. Hoe dan ook dienen documenten te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen om bewijskracht te hebben, waaraan in casu getwijfeld kan worden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat documenten in Irak gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen, waardoor de bewijswaarde ervan hoe dan ook relatief is.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Irak van januari 2021 (beschikbaar op <https://easo.europa.eu/sites/>

[default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf](https://www.easo.europa.eu/country-guidance) of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Dhi Qar te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Dhi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belette evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegde op het Iraakse grondgebied.

De Iraakse autoriteiten hebben de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving.

In Zuid-Irak is ISIS hoofdzakelijk in de provincie Babil actief, hoewel de provincie geen prioriteit vormt voor de groepering. Het overgrote deel van de aanvallen die ISIS uitvoerde in de provincie in 2019 en de eerste helft van 2020, vonden plaats in Jurf al-Sakhr. Deze stad, waarvan de soennitische bevolking tot op heden niet kan terugkeren nadat ze in 2014 verdreven werd bij de bevrijding van ISIS, is omgevormd tot een grote basis van de aan Iran gelieerde militie Kata'ib Hezbollah. Hierdoor vormt ze regelmatig een doelwit van ISIS. Bij dergelijke aanvallen worden overwegend strijders van de PMF gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. In de periode van begin 2019 tot midden 2020 werd slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten in Zuid-Irak toegeschreven aan ISIS. In de provincie Babil vonden er rondom Jurf al-Sakhr nu en dan aanslagen met Improvised Explosion Devices (IED's) plaats op leden van de PMF. In de stad Musayyab in dezelfde provincie raakten in augustus 2019 tientallen personen gewond bij een aanslag met een IED. In september 2019 eiste ISIS een aanslag op in Kerbala waarbij twaalf doden vielen. De beschikbare informatie maakt geen melding van dergelijke grotere aanslagen, toegeschreven aan of opgeëist door ISIS, in de eerste helft van 2020.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter- of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eengerelateerd geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Dhi Qar en Missan geven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvindt in residentiële gebieden, vallen hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. In sommige provincies gebruiken sjjiitische milities geweld in conflicten om economische of politieke invloed en macht. Verder gebruiken conservatieve islamitische groepen, met name in de provincie Basra, geweld tegen zaken of personen die door hen als haram (verboden) worden beschouwd.

Sinds 2015 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Net zoals in Bagdad vinden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige antiregeringsprotesten plaats. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels stilgefallen waren, hernamen de protesten in mei 2020 hoewel er minder burgers aan deelnamen. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageren met buitensporig geweld op deze protesten. Hierbij worden ernstige mensenrechtenschendingen begaan. Talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood. De aan Iran gelinkte sjjiitische milities van de PMF worden door bepaalde bronnen beschouwd als de hoofdverantwoordelijken voor het disproportioneel gebruik van geweld tegen de betogers, maar ook de Iraakse autoriteiten maken zich hieraan schuldig. De plaatselijke stammencultuur speelt een belangrijke rol bij de aanhoudende betogingen in Zuid-Irak.

Bepaalde stammen kozen partij voor de betogers en nemen het voortouw tijdens de demonstraties. Plaatselijke stammenleiders kondigden bloedwraak af tegen leden van de veiligheidsdiensten en de PMF die geweld plegen tegen demonstranten. Het aantal slachtoffers, doden en gewonden, dat kan gelinkt worden aan de betogingen in Zuid-Irak varieert sterk van provincie tot provincie. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Dhi Qar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Dhi Qar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Hierbij merken we op dat u aangeeft dat het in Irak in het algemeen en vooral in Nasiriyah in Dhi Qar onveilig is. U stelt dat dit vooral het geval is als u soenniet bent. Hierbij dient opgemerkt te worden dat onder 'persoonlijke omstandigheden' in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Door te verwijzen naar uw soenniet zijn verwijst u evenwel naar persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt het slachtoffer te worden van doelgericht geweld. U toont bovendien niet aan dat u omwille van uw soenniet zijn minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten. Aangezien de door u aangehaalde persoonlijke elementen niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u soenniet bent maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (zie supra).

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart en uw geboorteakte attesteren enkel uw identiteit en Iraakse nationaliteit die hier niet ter discussie staat. Het naamkaartje van uw psychologe is enkel een indicatie dat u mogelijks in therapie bent bij die psychologe wat op zich niet ter discussie staat. De correspondentie tussen uw advocaat en voogd werd reeds besproken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op 22 maart 2021 en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt deze te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat hij Irak reeds verliet op zes- of zevenjarige leeftijd waardoor deze periode voor hem een waas is en het dan ook niet mag verbazen dat hij niet precies kan aangeven wat zijn reisweg is en waar hij nu net in welke periode heeft verbleven. Verzoeker is formeel dat hij de waarheid heeft

gesproken. Waar hem verder nog werd verweten tegenstrijdige en/of lacunaire verklaringen te hebben afgelegd, benadrukt verzoeker wederom zijn jonge leeftijd bij zijn vertrek uit Irak zodat het voor zich spreekt dat hij zich destijds niet bewust was van wat er precies aan de hand was en waarom hij veiligere oorden diende op te zoeken.

3. Nota met opmerkingen

Op 20 mei 2021 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) waarbij zij het gelijk van haar beslissing herhaalt. Zij voegt hierbij volgende landeninformatie:

- COI Focus *“Irak. De soennitische minderheid in Zuid-Irak”* van 24 augustus 2017;
- COI Focus *“Irak. De soennitische minderheid in de provincie Thi Qar”* van 19 april 2019;
- COI Focus *“Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer”* van 11 oktober 2017.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in Irak, meer bepaald de provincie Dhi Qar, zal worden opgesloten door zijn vader en niet naar school zal kunnen gaan omdat zijn vader vreest dat hij zou worden vermoord omwille van zijn soennitische origine.

5.2. Verzoeker legt in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten neer die betrekking hebben op zijn persoonsgegevens, met name zijn identiteitskaart en geboorteakte (AD CGVS, stuk 5, map met documenten), die hier niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor het naamkaartje van verzoekers psychologe, dat enkel een indicatie inhoudt dat verzoeker mogelijk in therapie is bij die psychologe. Voor het overige houden deze documenten geen verband met het vluchtrelaas.

De correspondentie tussen verzoekers advocaat en voogd bevestigt dat verzoeker op 24 juli 2020 een gesprek had met zijn advocaat en zijn voormalige voogd. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, wijken verzoekers verklaringen tijdens dit gesprek dermate af van zijn overige verklaringen, hetgeen des te meer de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt.

Aangezien de voormelde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde niet volstaan om verzoekers vluchtmotieven aannemelijk te maken, zal de Raad nagaan of zijn verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.3. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor verzoeker de aanleiding zouden hebben gevormd om Irak te verlaten. Hij stelt immers vast dat (i) verzoeker vooreerst geen duidelijkheid verschaft over zijn beweerde moment van vertrek uit Irak en zijn vermeende langdurig verblijf in Turkije na zijn vertrek uit zijn land van herkomst, (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van verzoekers vader als soennitische imam in een sjiitische omgeving gezien de vage en tegenstrijdige verklaringen van verzoeker daaromtrent, (iii) zelfs indien zou worden aangenomen dat deze problemen wel geloofwaardig zouden zijn, dan nog deze niet meer actueel worden geacht en verzoeker evenmin in concreto kon aantonen waarom hij actueel nog problemen zou kennen omwille van de vroegere problemen van zijn vader gelet op verzoekers algemene verklaringen en het gegeven dat het loutere feit soenniet te zijn in Zuid-Irak op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling.

Verder toont verzoeker evenmin aan dat hij omwille van de Koeweitse origine van zijn familie problemen heeft gekend of bij terugkeer naar Irak problemen zou kennen.

Tot slot wijst de bestreden beslissing er op dat verzoeker tot op heden nalaat om de documenten aangaande de door zijn vader opgestarte rechtszaak voor te leggen.

In de bestreden beslissing wordt op zeer omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

5.4. Zijn vage en tegenstrijdige verklaringen over zowel zijn verblijf in Turkije, zijn reisweg als de problemen die zijn vader zou hebben gekend, wijt verzoeker aan zijn jonge leeftijd op het moment dat hij

Irak verliet. Deze hele periode zou een waas voor hem geweest zijn en hij zou zich evenmin bewust zijn geweest van wat er precies aan de hand was.

De Raad kan verzoeker echter niet volgen in zijn betoog. Verzoekers jonge leeftijd bij vertrek uit Irak vormt in dit geval geen afdoende en aannemelijke verschoningsgrond, gelet op talrijke vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen.

De commissaris-generaal bemerkte reeds terecht: *“Op het moment van uw verzoek in België was u reeds 17 jaar en dus geen infans en stond u in nauw contact met uw familie, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat u eventuele hiaten in uw geheugen omwille van uw beweerde zeer jeugdige leeftijd bij uw vertrek uit Irak kon opvullen met informatie die u via uw familie ontving. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment van uw vertrek uit Irak, de duur en omstandigheden van uw verblijf uit Turkije alsook de chronologie van uw verdere verblijf tot uw aankomst in België, toch kernelementen van uw relaas, ondermijnt in zeer ernstige mate de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

Hetzelfde geldt voor wat betreft de problemen die zijn vader zou hebben gekend, nota bene de directe aanleiding van verzoekers vertrek uit Irak. Verzoeker heeft ongeveer wekelijks contact met zijn vader (NPO, p. 6). Indien verzoeker werkelijk zou worden vervolgd omwille van de problemen die zijn vader had en dit de reden is waarom hij om internationale bescherming verzoekt, mag redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker zijn vader hierover zou hebben bevroegd en naar duidelijkheid zou hebben gevraagd opdat hij in staat zou zijn de nodige feiten en alle relevante elementen aan de asielautoriteiten aan te brengen. Dat verzoeker dit niet heeft gedaan, is niet ernstig en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Voor het overige blijft verzoeker in wezen slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker er dan ook niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. Het geheel van deze motieven blijft dat ook zonder meer overeind en wordt door de Raad overgenomen.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt om de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn vluchtrelaas te verklaren of te weerleggen. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Ze blijven dan ook gehandhaafd.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

5.6. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico zou lopen op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing bij terugkeer naar Irak.

6.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt

en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de beschikbare landeninformatie als de UNHCR-richtlijnen en uit de EASO Guidance note van januari 2021 komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in Zuid-Irak en meer specifiek in Dhi Qar moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Dhi Qar geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze provincie louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 138-139).

Volledigheidshalve stipt de commissaris-generaal nog aan dat blijkens de beschikbare informatie het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is, maar ook via luchthavens zonder dat via Centraal-Irak moet gereisd worden.

Verzoeker brengt geen concrete inlichtingen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn dan wel de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stellen.

6.3. Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Dhi Qar nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dhi Qar voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij terdege: *“Hierbij merken we op dat u aangeeft dat het in Irak in het algemeen en vooral in Nasiriyah in Dhi Qar onveilig is. U stelt dat dit vooral het geval is als u soenniet bent. Hierbij dient opgemerkt te worden dat onder ‘persoonlijke omstandigheden’ in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Door te verwijzen naar uw soenniet zijn verwijst u evenwel naar persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt het slachtoffer te worden van doelgericht geweld. U toont bovendien niet aan dat u omwille van uw soenniet zijn minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten. Aangezien de door u aangehaalde persoonlijke elementen niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

Het gegeven dat u soenniet bent maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (zie supra)."

Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

6.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig of onredelijk is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES